

D O M

afsagt den 1. februar 2005 af Vestre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Bjerg Hansen, Koch Clausen (kst.) og Laila
Skov Kunst (kst.) med domsmænd) i ankesag S-3237-04

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Fødselsdato 1982

(advokat Ole Horn, Frederikshavn).

Retten i Frederikshavn har den 22. november 2004 afsagt dom
i 1. instans (703/2004).

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, navnlig således at
hele straffen gøres ubetinget.

Tiltalte

, har påstået frifindelse
i forhold 1 og for så vidt angår det i forhold 2 omtalte
knytnæveslag og i øvrigt formildelse.

Det fremgår af politiattest af 20. september 2004 vedrørende
undersøgelse af tiltalte den 18. september 2004 kl. 13.20,
at der fandtes blandt andet 8 blodunderløbne mærker, 2 cm
brede og 10-15 cm lange, over højre skulderblad samt blodun-
derløbne røde mærker ved begge håndled.

Forurettede 2

har påstået dommens afgørelse om er-
statning og godtgørelse stadfæstet.

Tiltalte har også for landsretten anerkendt kravet.

Tiltalte og vidnerne **Forurettede 1** og **Forurettede 2** har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at der var tale om en sammenkomst for personalet i **Person 2's** fasters grillbar. **Forurettede 1** er **Person 2's** fasters mand. Udenfor kaldte **Forurettede 1** på en bestemt, aggressiv facon på tiltalte. Tiltalte blev nervøs og bange på grund af dennes fremtoning. Det var måske at overreagere at ringe til politiet. Tiltalte havde gjort **Forurettede 1** opmærksom på, at han havde ringet til 112. Da **Forurettede 1** sprang frem mod tiltalte, havde denne armene strakt frem. Tiltalte var "oppe at køre", da han blev sat ind i politibilen. Tiltalte beklagede sig over, at håndjernene strammede. Han har på et tidspunkt siddet uroligt. Tiltalte sparkede betjenten på førersædet, da denne vendte sig om mod ham. Han sigtede ikke efter betjentens hoved. Han har stadig problemer med sin højre lillefinger og skal til undersøgelse på sygehuset herfor. Håndjernene strammede, selv om han sad roligt. Han får en sovende fornemmelse i højre skulderregion, hvis han lægger sig på den side. Han har i anledning af sagen været ved psykolog flere gange.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at **Person 2** er hans niece, og **Person 1** er hans "papsøn". Hans kone, **Person 3**, bad vidnet tage en snak med **Tiltalte**, der var udenfor. Da vidnet løb op mod **Tiltalte**, råbte han "hold op med det der". Vidnet havde tænkt sig at tage telefonen fra **Tiltalte**. Han husker ikke, om han løb med armene strakt frem. Han var ikke på noget

tidspunkt begyndt at gå tilbage mod huset. **Tiltalte** kan godt have misforstået situationen sådan, at vidnet ville mere end at tage telefonen fra ham, i og med vidnet er **Person 1's** "papfar". **Tiltalte** virkede noget "træls" den aften.

Forurettede 2 har supplerende forklaret, at tiltalte, da de henvendte sig, sagde, der havde været nogle bataljer, der var overstået. En person kom pludselig og overfaldt tiltalte. Tiltalte blev anholdt, fordi han indlod sig i slagsmål med den pågældende. Der blev brugt stav mod både tiltalte og den anden, da de blev skilt ad. Vidnet mener ikke at have brugt stav, efter han blev sparket, men er lidt i tvivl herom. Han husker ikke, at tiltalte sagde noget i bilen, før kollegaen begyndte at tale med pigerne. Tiltalte blev ved at sige "fuck dem" og "fuck dig". Vidnet sagde "ti stille!" Han satte håndjernene på tiltalte, som man normalt gør. Hvis pågældende er urolig, kan de stramme til af sig selv.

Landsrettens begrundelse og resultat:

I relation til forhold 1 tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er bevist, at tiltalte har tildelt **Forurettede 1** et spark i hovedet med de skader til følge, der er nævnt i tiltalen.

Det tiltrædes endvidere - navnlig efter **Forurettede 1's** forklaring - at der ikke er grundlag for at anse sparket som en nødværgehandling eller som en rimeligt begrundet overskridelse af grænserne for lovligt nødværg omfattet af straffelovens § 13, stk. 2. Det tiltrædes derfor, at tiltalte i forhold 1 er fundet skyldig som sket.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at tiltalte i forhold 2 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved forsætligt at have udøvet vold med de i tiltalen beskrevne skader til følge mod politiassistent **Forurettede 2**.

Ved straffastsættelsen lægger landsretten navnlig under hensyn til vidnet **Forurettede 1's** forklaring vægt på, at forhold 1 grænser til at være omfattet af straffelovens § 13, stk. 2, jf. herved straffelovens § 82, nr. 3, og at det var tiltalte, der ringede efter politiet, ligesom det var **Person 1**, der efter politiets ankomst angreb tiltalte, jf. herved straffelovens § 82, nr. 5 og 7.

På den anden side lægges der vægt på, at tiltalte efter at være anholdt både har tildelt politiassistent **Forurettede 2** et knytnæveslag i hovedet og efterfølgende noget senere et spark i ansigtet. Der lægges endvidere vægt på den strafskærpelse i relation til bestemmelsen i straffelovens § 119, stk.1, der fandt sted ved lov nr. 218 af 31. marts 2004.

Under disse omstændigheder finder landsretten efter en samlet vurdering, at straffen er passende udmålt.

Der er efter karakteren af forhold 2 - uanset tiltaltes gode personlige forhold - ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

De juridiske dommere tiltræder dommens afgørelse om erstatning og godtgørelse.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom ændres, således at straffen i sin helhed gøres ubetinget.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Erstatningen og godtgørelsen skal betales inden 14 dage.

Bjerg Hansen

Koch Clausen

Laila Skov Kunst

(kst.)

(kst.)

Uden betaling

Udskriftens rigtighed bekræftes

Vestre Landsret den 17. januar 2017

Anonymiseret

Retssekretær